

Pionerturen i Portugal Lissabon – Sagres - Faro

I samarbejde med Merlot Tours og Megasport gennemførte vi i april den første guidede cykelsafari i Europas sydvestligste hjørne. Turen gik fra Lissabon til Faro via Sagres og løb i alt op på godt 500 km. Vi havde en hel dag i Lissabon. En del af tiden gik med at tilpasse cyklerne, men det lykkedes også at få Ana Periera, som vi kender fra Cycling Academy projektet, til at lave en guidet rundtur på cykel i byen, ligesom det lykkedes at møde et par andre fra projektet.

Det var friske folk, der var med. Alle var gode til at cykle og også til at hjælpe hinanden, når der var brug for det. Den første etape mellem Lissabon og Setúbal bød på sandede veje, 4 punkteringer og 3 styrt. Da vi trætte nåede byen, viste det sig, at hotellet lå på det højeste punkt, men flot udsigt og dejlig med og god lokal vin, produceret af kvindelig vinmager, som senere kom til København.

Længere sydpå blev vejene for det meste lidt bedre. Særlig charmerende var det lille hotel Vicentina i Aljezur, hvor værtinden Margarida tog venligt i mod os, og fortalte at det var hendes far, der havde bygget hotellet. Det lå lige over for den gamle bydel med snævre gader i kuperet terræn, kronet af en murerborg på toppen. De blev drukket vinho verde på de solbeskinnede terrasser efter ankomst og Margarida hyggede om os til aftensmaden med tilbud om at smage forskellige hovedretter. Hedwig fik 3 desserter, da hun ikke kunne vælge.

Jo længere sydpå vi kom, jo mere dramatisk blev kystlandskabet. Med en malerisk flora i forgrunden ser man ned på de lodrette klippevægge, hvorfra skummende bølger kastes tilbage. Et sted så vi en storkerede yderst på en klippetop. Det var dog ikke så let at cykle langs kysten, bedst egentlig for vandrefolket, som også var rigt repræsenteret. På nævnte hotel udgjorde de over året 50 % af kunderne. Næste morgen holdt vi et mød med Marta Cabral fra naturorganisationen Rota Vicentina, som har udgivet gode kort til vandrere og er med til at udvikle naturturismen.

Dette kunne også indebære cykelturisme, men forholdene er ikke gode nok endnu, mente Marta. Jeg nævnte EuroVelo ruten, som det portugisiske cyklistforbund, siger nu er klar. Men som jeg også selv

havde bemærket, er skiltningen heraf katastrofal dårlig og vejenes beskaffenhed ikke for god. Marta sagde, at turistorganisationerne ikke kunne markedsføre EuroVelo ruten, fordi den var for ringe! Samme dag nåede vi helt ud til kysten og oplevede både de dårlige veje og den flotte natur og sidst på eftermiddagen ramte vi den yderste spids, Cabo de Sao Vicente, før vi trætte trillede ind til hotellet i Sagres.

Resten af turen var langs Algarve kysten, som er noget mere turistet, men ind i mellem var der kaffepauser i fredelige landsbyer og Jørgen fandt en god fiskerestaurant i Lagos, hvor han havde været før. I Portimao boede vi på et dejligt hotel med svømmepøl i fredelig atriumgård og temperaturen indbød nu til svømmetur før aftensmaden og næste morgen. Om aftenen kom Ana Varques fra Algarve Turismo og fortalte og uddelte rygsække med information til os.

Sidste etape var vi kun 3, der cyklede i fuld længde, som blev 98,5 km til Faro gennem blandet landskab, men flot naturområde det sidste stykke. Om aftenen deltog Cristina og Fernando fra Megasport i middagen, og vi fik givet dem noget tilbagemelding om ruten, cyklerne (som var udmærkede) mm. Det var første gang, de lavede denne rute. Vi sluttede med en aftentur i fuldmåne til nærliggende musiksted, hvor der desværre alligevel ikke var fado musik. Det har vi til gode til en anden god gang.

Jens Erik